

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ पद्मरागपद्धतिः सप्तदशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ पद्मरागपद्धतिः सप्तदशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

प्रपद्ये रङ्गनाथस्य पादुकां पद्मरागिणीम् ।
पदैकनियतां तस्य पद्मवासामिवापराम् ॥ 17.1 ॥

अतिवाङ्मनसं विचिन्त्य शौरेः
पदरक्षे ! पदपद्मसौकुमार्यम् ।
परिपुष्यसि पद्मरागभासा
पदवीमाहितपल्लवामिव त्वम् ॥ 17.2 ॥

पदपल्लवसङ्गिभिः प्रदीप्तैः
अधिकोल्लासिभिरम्ब ! पद्मरागैः ।
अनले शयनं क्वचिन्मुरारेः
अविसंवादयसीव पादुके ! त्वम् ॥ 17.3 ॥

विवृणोति रङ्गपतिरत्नपादुके !
त्वयि पद्मरागमणिपद्धतिः शुभा ।
निबिडोरुसङ्घटनपीडनक्षरन्
मधुकैटभक्षतजपङ्कवासनाम् ॥ 17.4 ॥

प्रतियन्ति रङ्गपतिपादुके ! जनाः
तव पद्मरागमणिरश्मिसन्ततिम् ।

अभिजग्मुषां त्वदनुभावखण्डितात्
अघसञ्चयाद्विगळितामसृक्छटाम् ॥ 17.5 ॥

पश्यन्ति रङ्गेश्वरपादुके ! त्वां
पौराङ्गनाः स्पर्शितरागबन्धाम् ।
शृङ्गारयोनेर्ज्वलनस्य दीप्तैः
अङ्गारजालैरिव पद्मरागैः ॥ 17.6 ॥

अवैमि दोषापगमस्य हेतुं
तमोपहां सम्भृतपद्मरागाम् ।
अशेषवन्द्यां मणिपादुके ! त्वां
रङ्गेशसूर्योदयपूर्वसन्ध्याम् ॥ 17.7 ॥

अवाप्य पादावनि ! रङ्गभर्तुः
पादाम्बुजे पल्लवसंस्तराभाम् ।
त्वत्पद्मरागद्युतयो भजन्ते
कालानलत्वं कलुषाम्बुधेर्नः ॥ 17.8 ॥

निसर्गसिद्धं मणिपादरक्षे !
देवस्य रङ्गावसथप्रियस्य ।
बालार्कवर्णाः पदपद्मरागं
त्वत्पद्मरागाः पुनरुक्तयन्ति ॥ 17.9 ॥

पदेन विश्वं मणिपादरक्षे !
पत्न्या समं पालयतो मुरारेः ।
यशःपयोधौ परिकल्पयन्ति
प्रवाळशोभां तव पद्मरागाः ॥ 17.10 ॥

अर्चिष्मती काञ्चनपादरक्षे !
प्रस्तौति ते पाटलरत्नपङ्क्तिः ।

रेखारथाङ्गस्य महः प्रपञ्चं
रङ्गेशपादाम्बुजमध्यभाजः ॥ 17.11 ॥

त्वयैव पादावनि ! शोणरत्नैः
बालातपं नूनमुदीरयन्त्या ।
पद्मापतेः पादतलप्ररूढं
रेखाम्बुजं नित्यमभूदनिद्रम् ॥ 17.12 ॥

नित्यं निजालोकपथं गतानां
श्रेयो दिशन्तीं श्रितपद्मरागाम् ।
महीयसीं माधवपादरक्षे !
मन्यामहे मङ्गळदेवतां त्वाम् ॥ 17.13 ॥

देवस्य रङ्गरसिकस्य विहारहेतोः
आत्मानमङ्घ्रिकमले विनिवेद्य पूर्वम् ।
प्रायो निवेदयसि शोणमणिप्रकाशैः
प्रत्यूषपद्मकलिकां पदरक्षिणि ! त्वम् ॥ 17.14 ॥

प्रत्यङ्मयस्य हविषः प्रणवेन देवि !
प्रक्षेपणाय परमार्थविदां मुनीनाम् ।
प्राज्यां मुकुन्दचरणावनि ! पद्मरागैः
पर्यायपावकशिखां भवतीं प्रतीमः ॥ 17.15 ॥

सम्पद्यते तव पदावनि ! पद्मरागैः
प्रस्थानमाङ्गळिकहोमहुताशनश्रीः ।
क्षीराहुतिर्भवति यत्र विकल्पगङ्गा
रङ्गेश्वरस्य रुचिरा नखरश्मिधारा ॥ 17.16 ॥

आमुञ्चतामरुणयावकपङ्कलक्ष्मीं
शोणाश्मनां तव पदावनि ! कान्तियोगात् ।

पद्मासहायपदपद्मनखाः श्रयन्ते
सन्ध्यानुरञ्जितसुधाकरबिम्बशोभाम् ॥ 17.17 ॥

स्थाने तवाच्युतपदावनि ! पद्मरागाः
तेजोमयाः प्रशमयन्ति तमो मदीयम् ।
चित्रं तदेतदिह यज्जनयन्ति नित्यं
रागात्मकेन महसा रजसो निवृत्तिम् ॥ 17.18 ॥

पद्माकरान्तरविकासिनि रङ्गभर्तुः
पीत्वा पदावनि ! मधूनि पदारविन्दे ।
शोणोपलघुतिमयीं सुभगप्रचारां
मन्ये बिभर्षि महतीं मदरागशोभाम् ॥ 17.19 ॥

पादावनि ! प्रसृमरस्य कलेर्युगस्य
प्रायेण सम्प्रति निवारयितुं प्रवेशम् ।
श्रीरङ्गसीम्नि तव शोणमणिप्रसूतः
प्राकारमग्निमयमारभते प्रकाशः ॥ 17.20 ॥

लीलागृहान्तरविहारिणि रङ्गनाथे
लाक्षारसैररुणरत्नमयूखलक्ष्यैः ।
प्रायेण रञ्जयति पादसरोजयुग्मं
सैरन्धिकेव भवती मणिपादरक्षे ! ॥ 17.21 ॥

रङ्गेशितुर्विहरतो मणिपादरक्षे !
रथ्यान्तरे सुमनसः परिकीर्यमाणाः ।
त्वत्पद्मरागकिरणच्छुरणाद्भजन्ते
सन्ध्यातपान्तरिततारकपङ्क्तिलक्ष्मीम् ॥ 17.22 ॥

रङ्गाधिराजपदरक्षिणि ! बिभ्रतस्त्वां
गङ्गातरङ्गविमले गिरिशस्य मौळौ ।

संवर्धयन्ति महसा तव पद्मरागाः

शैलात्मजाचरणयावकपङ्कलक्ष्मीम् ॥ 17.23 ॥

शरणमुपगतानां शर्वरीं मोहरूपां

शमयितुमुदयस्थान्मन्महे बालसूर्यान्।

पदसरसिजयोगाद्रङ्गनाथस्य भूयः

परिणमदरुणिम्नः पादुके ! पद्मरागान् ॥ 17.24 ॥

हरिपदरुचिराणां पादुके ! तावकानाम्

अरुणमणिगणानां नूनमर्धेन्दुमौलिः।

प्रणतिसमयलग्नां वासनामेव धत्ते

कळमकणिशकान्तिस्पर्धिनीभिर्जटाभिः ॥ 17.25 ॥

प्रतिविहरणमेते पादुके ! रङ्गभर्तुः

पदकमलसगन्धाः पद्मरागास्त्वदीयाः।

तरुणतपनमैत्रीमुद्गहृद्भिर्मयूखैः

स्थलकमलविभूतिं स्थापयन्त्यव्यवस्थाम् ॥ 17.26 ॥

अयमनितरभोगान् रञ्जयन् वीतरागान्

अरुणमणिगणानां तावकानां प्रकाशः।

मधुरिपुपदरक्षे ! मङ्क्षु जाज्वल्यमानः

शलभयति जनानां शाश्वतं पापराशिम् ॥ 17.27 ॥

प्रचुरनिगमगन्धाः पादुके ! रङ्गभर्तुः

पदकमलसमृद्धिं प्रत्यहं भावयन्तः।

दधति शकलयन्तो गाढमन्तस्तमिस्रं

समुचितमरुणत्वं तावकाः पद्मरागाः ॥ 17.28 ॥

लाक्षालक्ष्मीमधररुचके रङ्गिणः पादरक्षे !

वक्त्राम्भोजे मदपरिणतिं पद्मरागद्युतिस्ते।

कर्णोपान्ते किसलयरुचिं देवि ! सेवानतानां
सीमन्ते च त्रिदशसुदृशां सौति सिन्दूरशोभाम् ॥ 17.29 ॥

अरुणमणयस्तवैते हरिपदरागेण लब्धमहिमानः।
गमयन्ति चरणरक्षे ! द्युमणिगणं ज्योतिरिङ्घणताम् ॥ 17.30 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे पद्मरागपद्धतिः सप्तदशी ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥